

Derûa un pónte

di Matteo Mac Niccolai

Derûa un pónte,
Derûa unn-a stradda,
Derûa i nervi de chi,
Segûo,
O pénsa:
Poéivo êse la.
Derûa unn-a çitæ,
Òua ciú izolâ,
Derûa a sò economîa,
Frágile e insegûa.
Derûa a fêde,
Ne-o çê,
Ne-o destìn,
Ne-a vitta.
Derûa e brásse
De chi spâla.
Derûa, pezànte,
O magón.
In scê nòstre spalle
Tûtto derûa,
Fêua che noiâtri.
Génte dûa,
Inòspitàle,
Morciónna e
Co-a tésta còmme un masabécco.
Pe chi no ne conosce
Génte che travaggia,
Camàlli,
Portoâli,
Carboné,
Artexén,
Banchiêri,
Capitann-i e
Mainæ.
Vilén in scê prie,
Superbi,
Òrgoliôzi,
Fêi!
Inscìste,
Inutilmente,
O çê,
In sciâ nóstra çitæ
Che da ægoa,
Bràtta,
Róvinn-e e
Bombe,
A l'é sempre sciortîa.
E aloa che l'inse,
Zena:
Domàn ti saiæ ancón ciù bella!